



FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 24 d'Abril de 2011. N° 17

NECESSITAT DE L'ALEGRIA EN TOTES LES PERSONES (I)

El 9 de Maig de 1975, el Papa Pau VI va fer pública l'Exhortació Apostòlica "Gaudete in Domino" ("Alegreu-vos en el Senyor") perquè, ell deia, que veia la necessitat de l'alegria en tota la humanitat.

Constatava que el ser humà experimenta l'alegria(o felicitat) quan es troba en harmonia amb la naturalesa i sobre tot l'experimenta en l'encontre, la participació i la comunió amb els altres. Amb molta més raó coneix l'alegria i felicitat espirituals quan el seu esperit entra en possessió de Déu, conegut i estimat com el bé suprem i immutable.

A la vegada, però, l'alegria és sempre imperfecta i fràgil. Hi ha una estranya paradoxa, la mateixa consciència del que constitueix, més enllà de tots els plaers transitoris, la veritable felicitat, inclou també la certesa de que no hi ha joia perfecta.

Ja aleshores el Papa ressaltava que aquesta paradoxa i dificultat per assolir l'alegria, li semblava especialment aguda en el nostre temps. Deia ell que la societat tecnològica ha lograt multiplicar les ocasions de plaer, però troba difícil engendrar l'alegria. Perquè l'alegria té un altre origen. És espiritual. El diner, el confort, la higiene, la seguretat material no manquen; no obstant el tedi, l'aflicció, la tristesa formen part de la vida de molts. Això porta a l'angoixa i a la desesperació en la vida de moltes persones i que ni l'aparent despreocupació, ni la frisança del goig present o els paradisos artificials logrem evitar. Els molts sofriments físics i morals ens oprimeixen. El coneixement per medi dels mitjants de comunicació social de tot el dolor que hi ha pel món abrume les consciències i no es veu una solució humana adequada.

Continua el Papa dient, que malgrat la situació, podem parlar de l'alegria, podem esperar l'alegria. I que enmig del nostre món d'avui que hi ha necessitat de conèixer l'alegria, d'escotar el seu cant.

No es tracte d'abusar a ningú, sinó de cercar remeis que siguin capaços d'aportar llum:

1.- Tothom hauria d'unir esforços per aportar un mínim d'allaugement, de benestar, de seguretat, de justícia necessaris per la felicitat. Aquesta solidaritat procura la pau, restitueix l'esperança, enforteix la comunió, disposa a l'alegria. Molts no en seran conscients, però això ja és una obra de Déu i fidel al manament del Senyor, perquè l'amor al proïsme és primordial i, sense ell, seria poc oportú parlar de l'alegria.

2.- També seria necessari aprendre a valorar les joies humanes que el Creador posa en el nostre camí: la mateixa vida, l'amor honest i santificat, la natura i el silenci, el treball just i ben fet, el deure acomplert, la puresa de la vida, del servei, del compartir, del sacrifici. Tot es pot sublimar perquè són alegries naturals i ja Crist partia d'aquestes alegries per anunciar el Regne del cel.

3.- Sobretot la solució és d'ordre espiritual. És el ser humà d'avui que, en el seu esperit, es troba sense recursos per assumir els sofriments, i les misèries que arrossega: no troba el sentit de la vida; no està segur de sí mateix; de la seva vocació i destí transcendent. Ha desarmaïtzat l'univers i, ara la humanitat; ha tallat el llaç vital que l'unia a Déu. El valor de les coses, l'esperança, no estan assegurades. Déu li sembla abstracte, inútil: sense saber-ho expressar, li pesa el silenci de Déu. Tot plegat és la font de la tristesa del ser humà contemporani.

Cadascú pot veritablement entrar en el camí de l'alegria apropant-se a Déu i apartant-se d'allò de pecat i mal que l'allunyi. Sens dubte "la carn i la sang"(Mt16, 17) són incapaces d'assolir-ho. Però la Revelació pot obrir aquesta perspectiva i el do de la Gràcia pot obrar aquesta conversió.

(continuarà)

Mn.Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 20,1-9

Qué sentimos los seguidores de Jesús cuando nos atrevemos a creer de verdad que Dios ha resucitado a Jesús? ¿Qué vivimos mientras seguimos caminando tras sus pasos? ¿Cómo nos comunicamos con él cuando lo experimentamos lleno de vida?

Jesús resucitado, tenías razón. Es verdad cuanto nos has dicho de Dios. Ahora sabemos que es un Padre fiel, digno de toda confianza. Un Dios que nos ama más allá de la muerte. Le seguiremos llamando "Padre" con más fe que nunca, como tú nos enseñaste. Sabemos que no nos defraudará.

Jesús resucitado, tenías razón. Ahora sabemos que Dios es amigo de la vida. Ahora empezamos a entender mejor tu pasión por una vida más sana, justa y dichosa para todos. Ahora comprendemos por qué antepónías la salud de los enfermos a cualquier norma o tradición religiosa. **Siguiendo tus pasos, viviremos curando la vida y aliviando el sufrimiento. Pondremos siempre la religión al servicio de las personas.**

Jesús resucitado, tenías razón. Ahora sabemos que Dios hace justicia a las víctimas inocentes: hace triunfar la vida sobre la muerte, el bien sobre el mal, la verdad sobre la mentira, el amor sobre el odio. **Seguiremos luchando contra el mal, la mentira y el odio.** Buscaremos siempre el reino de ese Dios y su justicia. Sabemos que es lo primero que el Padre quiere de nosotros.

Jesús resucitado, tenías razón. Ahora sabemos que Dios se identifica con los crucificados, nunca con los verdugos. Empezamos a entender por qué estabas siempre con los dolientes y por qué defendías tanto a los pobres, los hambrientos y despreciados. **Defenderemos a los más débiles y vulnerables, a los maltratados por la sociedad y olvidados por la religión.** En adelante, escucharemos mejor tu llamada a ser compasivos como el Padre del cielo.

Jesús resucitado, tenías razón. Ahora empezamos a entender un poco tus palabras más duras y extrañas. Comenzamos a intuir que el que pierda su vida por ti y por tu Evangelio, la va a salvar. Ahora comprendemos por qué nos invitas a seguirte hasta el final cargando cada día con la cruz. Seguiremos sufriendo un poco por ti y por tu Evangelio, pero muy pronto compartiremos contigo el abrazo del Padre.

Jesús resucitado, tenías razón. Ahora estás vivo para siempre y te haces presente en medio de nosotros cuando nos reunimos dos o tres en tu nombre. Ahora sabemos que no estamos solos, que tú nos acompañas mientras caminamos hacia el Padre. Escucharemos tu voz cuando leamos tu evangelio. Nos alimentaremos de ti cuando celebremos tu Cena. **Estarás**

con nosotros hasta el final de los tiempos.

José Antonio Pagola



■ INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE: 23	20h.	VETLLA PASCUAL
DIUMENGE: 24	11h. 13h.	DIUMENGE DE PASQUA DOMINGO DE PASCUA
DILLUNS: 25	11h.	PASQUA
DIMARTS: 26	20h.	PASQUA
DIMECRES: 27	20h.	MARÉ DE DÉU DE MONTSERRAT
DIJOUS: 28	20h.	PASQUA
DIVENDRES: 29	20h.	PASQUA
DISSABTE: 30	20h.	PASQUA
DIUMENGE: 1	11h. 13h.	PASQUA PASQUA

DILLUNS, DIA 25, per ser festiu, celebrarem la missa a les **11h**.

DIMECRES, DIA 27

FESTA DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT; patrona de Catalunya i de la nostra Diòcesi de Sant Feliu.

Tot i ser la setmana de Pasqua, que per la importància de la festa tota la setmana és solemnitat litúrgica per a tota l'Església. Donada la incidència de la nostra patrona en la vida del poble i per desig exprés del nostre bisbe, celebrarem el dimecres en honor de la Mare de Déu.

-- El mateix dimecres, al voltant de les 9'30h, amb els cursos de primària i secundària del Col·legi Madre Sacramento, celebrarem l'eucaristia a la parròquia, festejant la Pasqua.